

విన్నయోగి శోభం స్వల్పం

“మిస్టర్ రాజా! నెక్కు ఇన్చార్జి వం మేళంగారు అసిస్టెంటును పిలిచారు.

“యస్ సార్!” అన్నాడు రాజు తను చూస్తూనే వైబ్రేషన్ల తల వైకెక్త కుండానే.

“మన నాలుగు బ్రాంచి ఆఫీసుల నుంచి రిపోర్టులు వచ్చాయి”

“వచ్చాయి సార్” అన్నాడు రాజు.

“హెడ్డాఫీసుకు మన స్టేట్ మెంట్ ఎప్పుడు వెళ్ళాలి”

“ఇంకా వారం రోజులు తైముంది”

“మనం సంవత్సరం స్టేట్ మెంట్ కి డ్రాఫ్ట్ రడిచేసి వుంచు. జోనల్ మేనేజరుగారు కాంప్లైన్ మంచి ఎల్లండి రావచ్చు. వారు రాగానే అప్రూవర్ కోసం ఫుటర్ చేద్దాము” అన్నాడు పరమేశ్వరగారు తన బాధ్యతవరకూ చెబుతున్నట్లుగా.

“ఓ.కే. సార్” అన్నాడు రాజు.

“అయితే ఒకటి. బ్రాంచి ఆఫీసు వాళ్ళు పంపిన పాయింట్స్ అన్నిటినీ, మన స్టేట్

మెంటు ‘కవర్’ చెయ్యాలి, ఆ విషయం మరిచిపోవద్దు”.

“యస్ సార్”

ఒక పెద్ద వ్యాపార సంస్థకి అది ఒక జోనల్ ఆఫీసు. వారి హెడ్డాఫీసు బొంబాయిలో ఉంది. ఈ జోనల్ ఆఫీసు కింద నాలుగు బ్రాంచి ఆఫీసులు వేర్వేరు పట్టణాలలో వున్నాయి.

జోనల్ ఆఫీసులో మొత్తం పది మంది స్టాఫ్ వున్నారు. వీరుకాక ఒక ఆఫీసు ఇన్చార్జి, ఒక జోనల్ మేనేజరు వున్నారు.

ఆ ఆఫీసులో అంతా పాతవాళ్ళే. ఒక్క రాజు తప్ప. అతను ఆఫీసులో ప్రవేశించి ఒక సంవత్సరకాలం అయింది. రాజు యువకుడు. ఇంకా బ్రహ్మచారి. ఉత్సాహంగా చురుకుగా పని చేసుకుంటూ పోతాడు. అతని సామర్థ్యం చూసి కొన్ని ముఖ్యవైన పనులు అతనికి ఎడిషనల్ గా ఎంట్రస్ట్ చేయటం జరిగింది.

మరనాడు ఉదయం రాజు తాను తయారు చేయవలసిన స్టేట్ మెంట్ తాలూకు సరం

జామా అంతా ముందు వేసుకు కూర్చున్నాడు.

హెడ్డాఫీసు నుంచి వచ్చిన ఓల్డు కరస్పాండెన్సు. ఇంకా ఇతర రిపరెన్సులుగల పైల్లు అన్నీ వున్నాయి. కానీ బ్రాంచి ఆఫీసుల వాళ్ళు పంపిన రిపోర్టులు లేవు.

ఆ నాలుగు బ్రాంచిలనుంచి వచ్చిన నాలుగు కాగితాలను ఒక ఫోల్డరులో పెట్టిపట్టు తనకు గుర్తు. ఇప్పుడు ఆ ఫోల్డరు కనపడటం లేదు.

ఆఫీస్ ఇన్చార్జి పరమేశ్వరగారు ఆ ఫోల్డరును తీసారేమో అనుకున్నాడు రాజు.

“సార్”

“యస్ స్టేట్” అన్నారు పరమేశ్వరగారు.

“మన బ్రాంచి ఆఫీసు వాళ్ళు పంపిన రిపోర్టులు మీ వద్ద వున్నాయి”

“లేవే! నా వద్ద ఎందుకుంటాయి?”

“నిన్న సాయంత్రం వరకు వాటిని వుంచిన ఫోల్డరు నా టేబుల్ మీద వుంది. ఇవాళ ఆ ఫోల్డరు కనపడటం లేదు. దాతో పనిబడి మీరు తీసారేమోనని అడిగాను”

“అబ్బే! నేను తియ్యలేదు. అదెక్కడో ఇతర ఫైళ్ళ మధ్య పొరపాటున పెట్టావేమో. మళ్ళీ వెతుకు” అన్నారు పరమేశ్వరగారు.

రాజు తన టేబులు, రాక్, అలమరా అంతా ఊణంగా వెతికారు. కానీ కావలసిన వస్తువు దొరకలేదు.

తన కొలీగ్స్ నందరినీ అడిగి చూశాడు. పొరపాటున అది వాళ్ళ టేబులు మీదకి వచ్చిందేమోనని. కానీ లాభం లేకపోయింది.

రాజుకి చెమటలు పట్టేశాయి.

లేవు జోనల్ మేనేజరు కాంపు నుంచి వస్తారు. ఈలోగా హెడ్డాఫీసుకు వెళ్ళవలసిన స్టేట్ మెంటు తయారుకావాలి. కానీ ఇంతలో అవాంతరం వచ్చిపడింది. తన ఛార్జిలోవున్న ఫోల్డరు కనపడటం లేదు అంటే అది తన నిర్లక్ష్యమే తలెత్తినట్లు తెలియచేస్తుంది. ఇది తన ‘కెరీర్’ కే దెబ్బ.

ఎందుకైనా మంచిదని మళ్ళీ ఒకసారి తన టేబులు అంతా వెతికాడు. అలమరా అంతా తనికొందులు చేసాడు. అయినా అది దొరకలేదు.

బ్రాంచి ఆఫీసువాళ్ళు పంపిన రిపోర్టులు వుంచిన ఫోల్డరు “మిస్ ఫైన్” అయిన సంగతి రూఢి అయిపోయింది.

అది ఇక్కడే ఎక్కడో వుందని తప్పకుండా దొరుకుతుందన్న నమ్మకంతో ఇంత సేపూ తను నిబ్బరంగా వున్నాడు. కానీ అది

ఆయన ఒకపట్టావ ఒప్పుకోలేదు. అయితే ముందు తాను రెండు షరతులు పెట్టారు. ఒకటి-తన అధీనంలోవున్న బ్రాంచి ఆఫీసు రిపోర్టులు తన నిర్లక్ష్యం కారణంగా మిస్ ఫైన్ అయినట్లుగా రాజు వ్రాసిపెట్టాలి రెండు-పరిస్థితి తన లెవల్ దాటిపోయేట్లయితే జరిగింది చెప్పటం...

ఎంతకీ దొరక్కపోవటంతో రాజుకి ఏం చేయాలో తోచక నిసత్తువుగా కుర్చీలో కూల బడిపోయాడు.

ఇంతలో పరమేశంగారు ఆ స్టేటుమెంటు గురించి మళ్ళీ గుర్తుచేసారు.

“సార్ : మన బ్రాంచి ఆఫీసులనుంచి వచ్చిన రిపోర్టులు కనబడటం లేదు” అన్నాడు డైర్యం తెచ్చుకుని.

“నార్మూయూమీన్” అంటూ పరమేశంగారు భూకంపం వచ్చినంతగా కింగారు వదిలిపోయారు.

“యస్ సార్ : నిన్ను సాయంకాలం వరకు ఆ ఫోల్డరు నా చేబులు మీదవుంది కానీ ఇప్పుడు లేదు.”

“అంతా వెతికావా”

“యస్ సార్”

“ఇప్పు డెలాగయ్యా : రేపు జోనల్ మేనేజరుముందు ఆ స్టేట్ మెంటు పుటవి చేయకపోతే కొంపలంటుకుంటాయి. ఇలాంటి సమయంలో బ్రాంచి రిపోర్టులు కనబడటం లేదు అంటే ఏమిటి నీవుద్దేశం. అది కనబడకపోతే ముందునేను ఇరుక్కుపోతాను. ఇప్పుడు ఏం చేయాలి ?” అంటూ పరమేశంగారు మండిపడ్డారు.

“మీరే ఏదైనా ఆలోచించండి” అన్నాడు రాజు. అంతా మీదయ అన్నట్టుగా.

పరమేశంగారు వెట్రనీ స్టాఫ్ అందరినీ పిలిచి జరిగిన విషయం చెప్పి తమ తమ చేబులు, అలకరాలు అన్నీ చెక్ చేసి వాళ్ళ దగ్గర పొరపాటున ఆ ఫోల్డరు వుండి పోయిందేమో చెప్పమన్నారు.

అరగంట తరువాత తమవద్ద అలాంటి ఫోల్డరు ఏమీ లేదని అంతా తేల్చి చెప్పారు.

రాజుకి కాళ్ళు చల్లబడిపోయాయి. ఈ విషయం జోనల్ మేనేజరుకి తెలిస్తే పనికామాలు చాలా తీవ్రంగా వుంటాయి. ఆఫీసు పనిలో తాను నిర్లక్ష్యంగా వున్నందుకుగాను తనకి ఎంతటి శిక్ష ఆయినా విధించవచ్చు. తన ఉద్యోగం వూడినా వూడవచ్చు.

తనకి ఉద్యోగం పోయినట్లు, తను రిజై తొక్కుతున్నట్లు, రోడ్డుమీద అడుక్కు తింటున్నట్లు ఇంకా అనేక రికాలుగా భయంకరమైన ఆలోచనలు మనసులో మెదల సాగాయి.

కర్తవ్యం బోధ పడలేదు రాజుకి.

తన మిత్రులు అనబడేవారు నలుగురినీ పోగుచేసి వచ్చిన ఆపదనుంచి తప్పించుకోవాలంటే మార్గం సూచించవలసిందిగా కోరాడు.

“ఎది ఏమైనా మన ఇన్ చార్జి పరమేశంగారి సహకారం లేకుండా ఏదీ సాధ్యపడదు

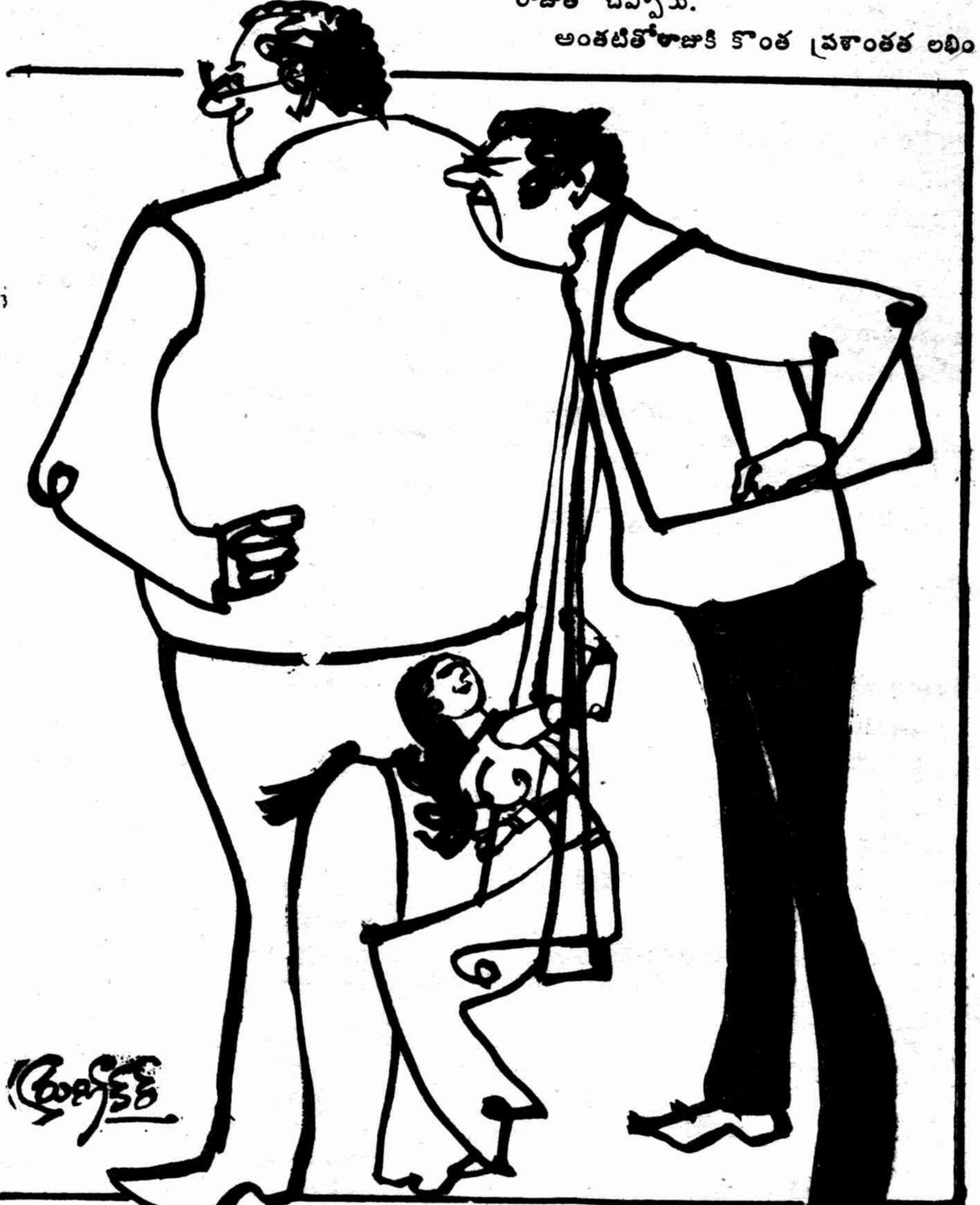
“అదీ కర్రకత్తే : పరమేశంగారి సహాయం లేకుండా మనం చేయగలిగింది ఏమీ లేదు. ఈ విషయం జోనల్ మేనేజర్ గారికి తెలియపరచి వద్దని రిక్వెస్టుచేద్దాము. ఏదో విధంగా మానేజ్మెంట్

వెప్పటం. అందువల్ల వచ్చే ఫలితం పూర్తిగా రాజుదే.”

రాజుతోసహా అందరూ సరే అన్నారు.

ఆ తరువాత ఆ విషయానికి సంబంధించిన ఫైల్స్ అన్నిటిని పరమేశంగారు తీసుకొని, దాన్ని ఇకపై తానే “డిల్” చేయబోతున్నట్లుగా రాజుతో చెప్పారు.

అంతటితో రాజుకి కొంత ప్రశాంతత లభించింది.

చెయ్యమని కోరదాం!” తర్జనభర్జనల అనంతరం నిర్ణయించారు మిత్రులు.

అంతా కలిసి పరమేశంగ దగ్గరకు వెళ్ళారు. ఆయన ఒక పట్టాన ఒప్పుకోలేదు. అయితే ముందు తాను రెండు షరతులు పెట్టారు.

ఒకటి-తన ఆఫీసులో వున్న బ్రాంచి ఆఫీసు రిపోర్టులు తన నిర్లక్ష్యం కారణంగా మిస్ స్టేస్ అయినట్లుగా రాజు వ్రాసి ఇవ్వాలి.

రెండు-పస్టితి తనలెవర్ దాటిపోయేటట్లయితే జరిగింది జరిగినట్లు జోనల్ మేనేజరుకు

చింది.

ఆ సాయంకాలం అంతా ఆఫీసు వదిలి వెళ్ళిపోయారు. పరమేశంగారు, రాజు ఇంకా వెళ్ళలేదు.

ఇంతలో పరమేశంగారు రాజుని పిలిచారు.

“మిస్టర్ రాజు : నీ వల్ల జరిగిన పొరపాటుకు నిన్ను సర్వీసునుంచి తొక్కినేటుచేసినా చేయవచ్చు. ఆ విషయం నీకు తెలుసనుకుంటాను” అన్నారు.

“అవును సార్, ఈ విషయంలో మీరు ఎలాగైనా నన్ను కాపాడాలి” అంటూ చేతులు జోడించాడు రాజు, అంత కంటే ఇంకొక మార్గంలేక.

“అది అంత తేలికపనికాదు”

“మీరు తలుచుకుంటే ఎలాగైనా ఈ విషయం జోసీల్ మేనేజరుకి తెలియకుండా ఏర్పాటుచేయగలరు. మీరు కాదంటే నేన చిక్కుల్లో ఇరుక్కోపోతాను. ఇప్పుడు నేనున్న పరిస్థితులలో మీరే నన్ను కాపాడగలరు”

“చూడురాజూ! ఇది నీ జీవితానికి సంబంధించిన సమస్య. నిన్ను ఈ అపదను చి తప్పించే బాధ్యత నాది. కానీ ఒక షరతు” అన్నారు పరమేశంగారు.

“చెప్పండి! ఎలాంటి షరతులకైనా నేను అంగీకరిస్తాను” అన్నాడు గొతుకు పూడుకు పోతుండగా.

“నువ్వు మా అమ్మాయిని వెళ్ళిచేసుకోవాలి” అన్నాడు పరమేశంగారు.

రాజు ఆశ్చర్యపోయాడు.

పరమేశంగారు ఇలాంటి షరతు పెడతారని వూహించలేదు ఏదైనా పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు లంచం ఇమ్మంటాడని అనుకున్నాడు. కానీ ఇది ఇలా వుంటుందని తను ఎంత మాత్రం అనుకోలేదు.

ఇప్పుడు తను ఆ లో చించటావికైనా సమయంలేదు.

తన ఉద్యోగం వూడకుండా వుండాలంటే, తను పొట్ట పోషించుకోలేని పరిస్థితికి దిగజారకుండా వుండాలంటే పరమేశంగారు ఏది చెప్పినా దానికి అంగీకరించి తీరాలి.

ఏమైతే అది అవుతుందని “సరే” అన్నాడు.

ఆ రోజు సాయంకాలం రాజుని తన వెంట పెట్టుకుని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళారు పరమేశంగారు. కాఫీలు అందించేమిషతో అమ్మాయిని చూపించారు.

రాజు ఒక్కసారిగా ఆశ్చర్యపోయాడు. అంతకంటే ఎక్కువగా ఆనందించాడు.

పరమేశంగారి అమ్మాయి ఏ అనాకారిగానో వుంటుందని వూహించాడు. కానీ, తన అభిప్రాయానికి భిన్నంగా ఆమె చాలా అందంగా వుంది. ఇంకొకటి అయిందట. చూడగానే ఆ అమ్మాయి రాజుకి అక్షరాలా నచ్చింది.

ఆ తరువాత వారంరోజులకి రాజు వెళ్ళి పరమేశంగారి అమ్మాయితో జరిగిపోయింది.

పరమేశంగారు రాజుకి దమ్మిడి కట్టుం ఇవ్వలేదు. సరిగదా ఒక జత బట్టలుకూడ పెట్టలేదు.

పోనీలే అనుకున్నాడు రాజు. తన ఉద్యోగం పోకుండా చూడటమేకాక, పిల్లనిచ్చి వెళ్ళి చేసాడు. అంతకంటే ఎక్కువ ఏమిటిలే అని తృప్తిపడాడు.

పరమేశంగారు ఎలా “మేనేజ్” చేసారో తెలియదు కానీ హెడ్డాపీసుకి వెళ్ళవలసిన ఆప్టేట్ మెంట్ ప్రసక్తి మళ్ళీరాలేదు.

అందమైన అమ్మాయి భార్యగా లభించినందుకు రాజు సంతోషంగానే వున్నాడు. కానీ బాగారంలా పదివేల రూపాయల కట్టుం వచ్చేది తనకే. అది కాస్తాసున్నా అయినందుకు అప్పు కప్పుడు మనసులో బాధగానే వుంటుంది రాజుకి.

ఇది జరిగిన నెలరోజులకు పరమేశంగారు లాంగ్ లీవుపెట్టాడు. ఆఫీసు చార్జి అంతా నెక్సు సీనియర్ కు అప్పగించారు.

బాబు

“రవీ! నన్ను అల్లరిపెట్టిన వెదపని బాబు వట్టుకుని లాక్కొస్తానన్నావు వంటిగా వచ్చావే?” అడిగింది రమ.
“వాడికవలు జాతే లేదు. ఎలా?” అన్నాడు రవి.
—డి. శోభిత (సిర్పూర్ కాగితవగర్)

పరమేశంగారు తన ఆఫీసు అలమీరాలను, డ్రాయరు సొరుగులను ఇరవై నాలుగు గంటలు తాళంవేసి వుంచేవారు. అందులో ఏముంది ఎవరికీ తెలియనిచ్చేవారు కాదు. అంతేకాక ఎవరికీ తన అలమీరా తెలిచే అవునరం కానీ, అవకాశం కానీ లేకుండా చేసేవారు.

కాని ఆయన లీవులో వెళ్ళిన తరువాత అవునరాన్నిబట్టి అందరూ ఆ అలమీరాని తెరుస్తూనే వున్నారు.

అయితే ఒకరోజున ఆ అలమీరాలో రాజుకి కనబడిన వస్తువు అతన్ని ఎంతో ఆశ్చర్యపరిచింది. తాను మిస్ ప్లేస్ అయింది అనుకున్న ఆ నాటి బ్రాంచి రిపోర్టుల ఫోల్డరు భద్రంగా పరమేశంగారి అలమీరాలో వుంది. ఆ తరువాత జరిగిన కరస్పాండెన్సుకూడ అంతా వాటితో బాటు పైలుచేయబడి వుంది.

జరిగిందేమిటో రాజుకి అర్థం అయిపోయింది.

పరమేశంగారే ఆ ఫోల్డరు దొంగిలించి తను ఏం జరుగుతుందో అని భయపడిన స్తున్న సమయంలో తనని కాపాడినట్లుగా నాటకం ఆడారు.

ఎంత మోసం!
కానీ ఖర్చు లేకుండా కూతురు వెళ్ళి చేయటంకోసం, తనని వాడుకున్న పరమేశంగారిపై “దట్ బ్లడ్ ఓల్డు జాకార్” అంటూ పట్టు నూరుకున్నాడు రాజు.

ఇప్పుడు రాజుకి పరమేశంగారికి మధ్య మాటలులేవు, ఆఫీసు విషయాలు “క్రూ” పేవరుగానీ మేనేజరుద్వారాగానీ జరుగుతున్నాయి.

సమ్మకం!

